

Sagen staaer paa et aldeles foreløbigt Trin, som paa ingen Maade falder sammen med Ministeriets endelige Bestemmelse. Det kan gjerne være, at Ministeriet, saa at sige, selv har fristet til saaledes at gaae ind paa Enkeltighederne, ved fuldstændig at meddele alle Oplysninger; Hovedopgaven for mig er, at ubfinde, hvorledes man bedst skal sørge for at forstærke Kirken i Grønland de Lærerkrafter, hvortil den hellig trænger. Nu har den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sagt, at man skal tage dem her fra Landet, at man til dette Hverv skulde benytte Matroser o. s. v.; det har jeg ikke Noget imod, det kan godt være, at man kunde bruge saadanne Folk i Missionens Tjeneste, naar man gav dem den Udvikling, som er nødvendig; men for mig staaer det i alt Fald foreløbig som Noget, der er langt at foretrække, om man benyttede selve de Indfødte dertil. I Anledning af Alt, hvad der er bemærket med Hensyn til den omhandlede Mandes Alder o. s. v., vil jeg erindre om, at naar Navnet gaaer ud af Loven, saa er det en Selvfølge, at det Spørgsmaal vil blive omhyggelig overveiet, hvilken Personlighed man da skal benytte sig af, idet jeg naturligvis antager, at hvis man ikke kan finde nogen bedre, saa er denne Mand ikke ubeløst. Jeg undrer mig egentlig over, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) mener, at man kan bruge Seminarieforstanderen til dette Hverv; thi han har jo sin bestemte Virksomhed deroppe; naar han skal reise hjem, saa reiser han; men dersom man vil have, at han skal reise i Grønland i to Aar, saa bliver der jo igjen Spørgsmaal om den samme Udgift. Det kan gjerne være, at man kan komme til det Resultat at benytte en Mand, der havde været Seminarieforstander i Grønland, i dette Niemed; alle Muligheder ligge altsaa aabne, saasnart man i Loven ikke nævner en bestemt Person. Jeg maa tilstaae, at jeg selv anseer det for urigtigt, at nogen bestemt Person er nævnt i Loven; man skal ikke knytte et Forslag til en saadan enkelt Personlighed, saaledes at Bevillingen bortfalder i det Dieblis, han falder fra. Jeg troer, det vil være noget betænkeligt for Folkethinget at stemme imod det gjorte Forlangende, saaledes

som det er ændret ved Forslaget under Nr. 16. Dersom Grønland laa nærmere, kunde vedkommende Minister sige: Jeg reiser selv og seer, hvorledes Forholdet er — de, der have lidt Greb paa Rivet, vide at hjælpe sig igjennem, selv om det i visse Henseender kan storte paa Hjælpe midler — men da det ikke kan ske her, og Sjællands Biskop heller ikke kan paa tage sig Reisen, da han er optagen af sine mange Forretninger, beder man om en Bevilling for at kunne sende en Mand derop; og vi skulle, som jeg sikkert haaber, finde en Mand, der vil bringe et Resultat ud af en saadan Undersøgelsesreise. At der her ikke er Tale om en Missionsvirksomhed, behøver jeg ikke at gjentage; naar det er paaberaabt, at det i Finantsloven hedder en Mission, da har denne Grund jo slet ikke Noget at sige. Her er ikke Tale om at omvende Hedninger; det er kun det Samme, som naar en Biskop reiser ud paa Bisitats, eller naar en Provst inspicerer. Jeg kan ikke give denne Mand nogen Bemjødiggelse med Hensyn til de borgerlige Forhold i Grønland, thi jeg har selv i den Henseende ingen Magt, og man kan ikke give en Anden en større Magt, end man selv har. Jeg maa derimod tilstaae, at naar en Handelsbetjent lever i Konkubinats, uagtet begge Parter ønske at indgaae Ektekab, forbi han ikke kan opnaae Tilladelse til at gifte sig, troer jeg, at det fortjener Overveielse, om saadanne Forhold ikke kunne forandres. Hermed skal jeg slutte. Det har sine Banstelligheder snart at bevæge sig i Materien om den grønlandske Mission, snart om det kongelige Theater. Jeg skal kun tilføie, at Forslagene under Nr. 9 og 10 ere mig særdeles magtpaaliggende.

Formanden: Rigsdagsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fallefen: Med den ærede Ministers Tilladelse vil jeg vende tilbage til Theatret. Det er bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Marhuus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at han ønskede, man skulde afflasse Ballctten, eller rettere, at man ikke behøvede at understøtte den, fordi det Nationale ikke skete Fyldest gennem